ANY XII • • NUM. 547

Sitges, 3 de Abril de 1912

BALUART DE SITGES

• Setmanari catalá •

Redacció y Administració:
Carrer de Parellades, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitits
y Reclams a preus convencionals

Setmana Santa 1912

Ecce-Homo

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

Setmana Santa

En el curt període de vuyt díes es resumeixen els més alts misteris del Cristianisme: el primer y l' últim recorden els triomfs del Redemptor.

El Diumenge de Rams Jesús entra a Jerusalèm com un monarca a la seva capital, en mitg de les aclamacions de un poble qu' en el seu ardent entussiasme alfombra ab flors el camí que atravessa aquest rey de Sió. El día de la Ressurrecció ès un vencedor que surt de la tomba y es burla de la mort. La Iglesia ha consagrat ab aniversaris escenes tan interessants de aquesta part de la historia evangèlica, y ha donat el nom de SANTA o MAJOR a la setmana destinada a perpetuar el seu recort.

Diumenge de Rams

Comensa ab el Diumenge de Rams. En aquest día, pera recordar la entrada triomfanta de Jesucrist a la ciutat de Jerusalèm, se celebra una professó en que es porten rams beneits avans de la cerimonia; al retornar, les portes de la Iglesia es troven tancades. El celebrant hi truca tres vegades amb el pal de la creu, dient: «Prímpceps, obriu; portes tancades, feu pàs, y el rey de la gloria entrarà». La part del coro, que 's trova al interior, pregnnta: «¿Quí ès aquest rey de la gloria?» Els de fora repliquen: « Es el Senyor fort y poderós en el combat». Tres vegades es repeteix la meteixa pregunta y igual resposta; y les portes al fi s' obren.

Dimecres Sant

A comptar desde 'l día Dimecres Sant, té lloch l' ofici anomenat de les Tenebres, en que 's canten en tò lúgubre les lamentacions del profeta Jeremíes. Al fi de aquesta cerimonia desapareixen els llums, en conmemoració del eclipse passatger del sol de justicia quan Nostre Senyor Jesucrist morí per nostra salvació. En molts punts, com an aquí Sitges, la quitxalla acudeix ab xerrachs (garrius-garraus) y masses a fer fort soroll al acabarse, pera representar el terratrèmol universal que va haverhi quan el diví Salvador exhalá el postrer sospir.

Dijous Sant

El Dijous Sant ès fecond en cerimonies, totes de un interès eminentment relligiós. Els oficis reprodueixen la inmortal escena en que Jesucrist, rodejat dels Apòstols, instituí el Sagrament de la Eucaristía. En aquest día els Bisbes consagren els sants olis pera la administració del Baptisme, de la Confirmació y de la Extremaunció. A la tarda té lloch la cerimonia de rentar els peus als pobres. A Roma el Papa els renta a tretze de diverses nacions, després els serveix el dinar y els distribueix una quantitat en diner.

L' altar sobre el qual han sigut celebrats els oficis d' aquest día és despullat, y la Hostia consagrada colocada en un paratge en que els fidels puguin rendirli un culte més solemne. A la tarda d' aquest día principalment, una brillant lluminaria rodeja el cálzer en el qual está la Santa Hostia en mitj del monument espléndidament decorat. La nit no interromp als fidels en el seu fervor; donchs poden passarla en adoració devant de la Eucaristía.

Divendres Sant

El Divendres Sant és el recort de la mort del Diví Reparador. Tot se posa ab armonía ab aquesta conmemoració del més interessant misteri del cristianisme. Els ministres, vestits de ornaments negres; les campanes permaneixen silencioses desde 'ls oficis del Dijous Sant, y fins el sacrifici mateix de la Missa es trova suspés. Ab una llarga serie de oracions, la Iglesia prega per totes ses necessitats; fins sos enemichs, tals com els jueus y els infidels, son objecte de sa tendra solicitut. Cada oració va precedida de la invitació a agenollarse, pero en el moment en que el celebrant va a cantar la oració pe 'ls jueus, el diaca omiteix recitar sa invitació. La Iglesia recorda que aquesta nació deicida si posa també de genolls per irrissió, devant del Salvador, objecte dels seus sarcasmes y dels seus ultratjes. Després ve la historia de la passió de Jesucrist segons Sant Joan. Desseguit es descubreix respectuosament la imatge de la santa creu que desde 'l diumenge de Passió ha sigut cuberta ab un vel fúnebre, al compás d' aquest cant: «Vetaquí la fusta de la creu en que morí el Salvador del món; veniu y adoreula.» Y pera l' adoració se la posa a les grades del altar ahont va descals el clero a agenollarse.

Interí l' adoració, el coro repeteix les tendres queixes que Deu dirigí al poble ingrat de Israel: «Poble meu, ¿què t' hi fet jo? ¿En què t' hi ofès? ¡T'hi colmat de beneficis y tú m' oblides y 'm maltractes! ¡t' hi arrancat a la dura tiranía dels egiptes y 'm pagues ab la més crudel de les morts!» L' altre coro no pot respondrer més que ab un crit que implora la misericordia: «¡Deu sant, Deu fort, Deu inmortal: tingueu pietat de nosaltres!» Això ès lo que s' en diu la adoració de la creu.

Dissapte Sant

El dissabte es presenta baix un aspecte menys trist: els altars recobren els seus adornos; ès l' aurora de la alegre Pasqua dels cristians. Es beneeix el foch nou. El sagrat ministre beneeix el ciri Pasqual, emblema del Salvador ressucitat. Després d' una serie de cants victoriosos, que composen un himne admirable, el diaca encén el ciri ab el foch nou que ha extret del pedernal, y successivament les veles y les llanties reben la llum de aquest ciri simbòlich.

Plor de Jesús

Jesús está en son jardí,
¡més ay! y plora y sospira,
pensant ab altre jardí,
¡més ay! lo de les Olives,
que ha de regar ab suhor,
¡més ay! suhor de sanch viva.
Veu la pluja dels açots,
¡més ay! la de les salives;
veu enrinxar á son front
¡més ay! garlanda d' espines.
Sent en sos llavis lo fel,
¡més ay! lo fel y la mirra,
y en ses espatlles la creu
¡més ay! que ja l' afadiga.
Veu trepitjada la sanch
¡més ay! que 'l món rentaría,
y plora lo bon Jesús,
¡més ay! y plora y sospira.

De sos plors á la regor
¡més ay! naix una flor mística
que sos tristos pensaments
¡més ay! d' un á un copía,
son front hermós com lo seu
¡més ay! corona's d' espines,
y's posa sobre son cor
¡més ay! la creu per divisa
voltadeta de tres claus
¡més ay! y les cinch ferides.
La contempla 'l bon Jesús
¡més ay! y plora y sospira.

JACINTO VERDAGUER

La Redempció

El Cristianisme no solament és la relligió de la virtut y de la inteligencía, sinó que ho és també de la verdadera llibertat humana.

En el precis moment en que imperava en el món pagá el més abjecte esclavatge baix el ceptre de Tiberi, vingué Jesucrist, nostre adorable redemptor, a promulgar ab ses predicacións y ab la seva llibérrima mort en la creu sacrossanta, la lley perfecta de la llibertat, *qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis*, declarant en son Evangeli que tots els homens som fills d' un mateix Criador y, cumplint sos manaments, predestinats a una mateixa gloria.

La idea de la llivertat es fonamenta en el lliure albir, y aquest no és degut a la filosofía; és també un fet revelat per Deu, y per això els ateus, negant a Deu, neguen també la verdadera llivertat, la qual ès sobiranament cristiana.

El Cristianisme ha trencat en el mon totes les servituts, fentli present de totes les llivertats en els ordres deméstich, relligiós, polítich y social.

Jesucrist va mostrarse com a Deu devant de son poble; y si aquést, en llur perversa ceguera, no volgué creurer en sos miracles, Deu va ferue d' ell, diu Aparisi, un miracle vivent. Poble dispersat per tots els pobles, poble distint de tots els altres, fa més de dinou segles que vaga errant y estorat pel món, sense lley y sense rey, portant a les mans aquest gran llibre ahont llegeix sense veurerhi escrita llur condempnació y no poguent esborrar de son front de réprobo la sanch de Jesucrist...

El segell de la Divinitat resplandeix ab esclatanta llum en el llibre sagrat del Evangeli. En éll s' hi publican les més excelses doctrines sobre l' unitat y eternitat de Deu, Pare Tot-Poderós, Criador del cel y de la terra y l' existencia del qual no arrivaren a descobrir ni 'ls més famosos filosophs de Grecia. En éll s' hi justifica la Divinitat de Jesucrist, nostre Redemptor, y en éll s' hi estableix la procedencia increada de Deu Santificador en l' inefable misteri de la Santíssima Trinitat Pare, Fill y Eperit Sant, dogma fundamental de l' Iglesia Católica. En ses págines sagrades s' hi exposa una moral puríssima y sublim, explicada ab paráboles senzillament magestátiques, el sentit de les quals sorprén als més doctes sabis del paganismel Y en els sants Evangelis, finalment, s' hi declara el perfecte cumpliment de les profecíes que, en la Lley antiga, parlaven d' un redemptor y a quí ja Sócrates y Plató judicaven precís pera la reparació de. Univers.

La senzillesa y magestat del Evangeli conmou fondament fins el cor del meteixos incréduls, com ho testifiquen Rousseau, Balzac, Voltaire y Montesquieu.

La creu, abans símbol d' escarni y menyspreu, desde aleshores en que hi expirá el Salvador dels homes, constitueix l' imponderable monument de la civilisació moderna, com diu Chateaubriand, ahont morinthi per la nostra salut l' Autor de la Vida forem per Ell deslliurats de l' odiosa esclatvitut del paganisme, arrivant fins a inspirar en nostra ánima l' ánsia d' una lliberació esperitual en que hem d' esser eternament lliures y santificats pels mérits de la sanch preciosíssima del Anyell sens mácula.

J. M. E.

Lo Diví en el Dijous Sant

Avui he sentit lo Diví
en el camp, en el vent i en les plantes,
i en la magestat—de les pedres santes
que s' alcen en temple—al mitj del camí.

Avui he sentit—que dura la vida
més enllà del còs—i dels seus sentits:
he vist un vellet—am cara entendrida
i alegres infants—de sobte entristits.

He vist uns guerrers—armats punta en blanc
devant d' un anyel!—rendir les espases,
he sentit les brases
del Amor Diví en el Dijous Sant.

ENDRECA

Senyor! Dèu consol al qui plora
i torneu-li 'l plò al qui no pot plorar,
i doneu-li pau a l' ànima inquieta
perquè us sapiga esperar.

JOAN MARAGALL

Hores solemnes

En la foscor tebia dels carrers semblava viurehi un sentiment devot, y 'l reculliment s'endevinava en cada esguart ab qu' ens topavem.

Era nit de Dijous Sant, diada que amb notes trémoles sabem fer viurer donantli un aspecte bellament tristoy.

A les cantonades, el poble esperava solemniosament el pas de la professó; a qui movía xibarri se l' increpavà amb un «som Dijous Sant» que totseguit feya tornar quietosa l'imaginació dels pochs anys...

Del lluny, disfumades, venien lluentors boyroses de cent atxes arrenglerades, accorts graves d' uns instruments tocats am bona voluntat... y 'l poble, impacient per veurer la Verge dels Dolors, instintivament s' empenyía per arribarhi més prompte. Per fi la «Vera Creu» ja 's deixa véurer; grans y xichs amb unció mística fan pas a la professó imponenta del Mártir del Gólgota.

Un a un, calmosament avansen els *Misteris* qu' en mitj d' un enfilall rogench de flames desvetllen amor al Home-Deu. No 's sent més qu' un xiuxiueig pietós del poble qui prega, y de tant en tant el frech suau de les vestes negres.

De sobte tots els esguarts s' alcen pesadament; atrets per ignot sentiment de conmiseració; més d'una

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

llágrima eixida del cor creyent rega la terra, y alhora els llabis tots, resen més fort: —¡Verge Santa dels Dolors, pietat per aquest pecador!—¡Verge Dolorida, benehiu lo fill meu qui mar enllá potser no veuré més!...—y la Dolorosa passa amb magestat, solemniosament benehint ab sa mirada el poble prosternat als seus peus...

Mentres la claror de la darrera atxa s' esvaeix al lluny, el poble encara resa, y en la foscor tebia del carrer sembla viurehi am notes trémoles l' encís d' un sentiment devot.

UXTEL

A la Verge dels Dolors

La Mare de Deu plorava
y plorava sens consol,
plorava les meves culpes
que a son Fill donaren mort.

No ploreu, Mareta mía,
que jo us demano perdó,
vostre fill es a la Gloria
y ja está consumat tot.

Consumat lo seu calvari
y la nostra redempció,
ja no so desheretada,
sía axó vostre conhort.

Puch gosar de llum eterna
al dexar la vall del món
per amor del Fillet vostre,
mon Deu y mon Redemptor.

¡Quí pogués tornar enrera
en aquell temps tan ditxós
que duya túnica blanca
sense taca ni borró!

Joventut, joventut bella,
¿què n' has fet de lo teu foch?
¿a n' a quí les flors donares
del bell arbre del amor?

Sols Jesús les mereixía,
qu' era seva la llevor;
per la set que t' acorava
sols Jesús n' era la font.

¿Y per qué n' exires fòra
fantasiant mil ilusions
y abans de pujà' al Calvari
ja somniavás lo Tabor?...

Lo Tabor jamay se troba
en aquesta vall de plors,
y jo 'l cerqui, Mare meva,
oblidant vostre dolor.

Ja torno ben penedida
de ma falta de rahó,
y al peu de la Creu us trobo
sempre ferma al mateix lloch.

Sinó fos per Vos, Senyora,
Jesús quedaría sol,
per que 'l món passa y traspassa
sens mirar vostra aflicció.

Plòra, plòra, ànima mía,
flectats en terra 'ls genolls,
plòra 'ls pecats que has comesos
y tots los pecats del món.

Vingan penes, vingan penes,
que jamay he de dir prou,
una pedra escantellada
vull pel pit donarme colps.

No ploreu, Mareta mía,
perdó us demano, perdó,
de vostre Cor les espases
vull que traspassin mon cor.

VICTORIA PENYA

La Verge Adolorida

Era molt noy quan ma dolsa mare va dirme, abrasantme fortament: —Aquest any, fill meu, tindrém la Verge dels Dolors. La colocarém al devant; alfombrarém la sala y hi posarém cortinatges nous: vull que sembli talment un santuari.

El día dels Morts entrava triomfanta la sacra imatge a casa nostra. Tot estava arreglat que feya goig de véurer. Recordo qu' alguns ploraven ab fruició y murmuraven embadalits de tanta munificencia: —¡Y qu é- hermosa: sembla que parli! Resemli una salve...

Yo no contemplava res més que les joyes y el ropatge: sólo sabía qu' era una Verge prodigiosa y que per Setmana Santa l' ensenyaríem a tothom y aniría a la professó habillat ab vesta de vellut negre.

Durant aquell temps, la llar volguda era un cel. Un vent de santetát passava sobre totes les coses.

Y vingué el Dimecres Sant y l' exposárem demunt un pedestal daurat y ornat de jaspis, envolt de flors y candelabres. Una calma placent, un reculliment edificant feya d' aquest lloch un temple altíssim. Aquella tarda la Dolorosa va estar constantment acompanyada, mentres jo, vigilant amagat darrera d' ella, em delectava ab l' ambrosía despresa de les pregaries d' una bona dona que desde entrada la tarda romanía aprop de l' imatge agenollada.

Al anarsen els fidels, la devota em cridá mitg temerosa: —Vina a ferme companyía; encara vull orar més. ¿Veus? aquesta Verge figura la Mare de Deu després dels sofriments terribles que soportá en la mort y passió de Jesucrist; nosaltres quan pequém atravessém una nova espasa de dolor a n' aquest cor fet sols per estimarnos...

Allavors tremolá y exclamá alhora: — Oh, Verge Santa! Perdó, perdó per aquesta pecadora. Soch una filla del fanch y ab aquest fanch us hi esquitxat moltes vegades el rostre. Us hi trepitjat, us hi envilit, us hi injuriat... Pera mi ja no hi ha salvació possible! Submergiu mon còs en els flagells y penes més punyents, feu beurem fel, atravesseu mos membres de fletxes verinoses; pero... ¡perdó, perdó, oh Verge Santa!...

Quan aixecá l' esguart vers l' imatge, la pecadora feu un xiscle, y dirigintse a mi novament, va dirme: —La Verge belluga els ulls; veus com els belluga?...

Yo, pobre de mi, no ho veya. No obstant, la pecadora va somriurer...

Avuy, enfront de l' augusta Mare del gran Mártir del Gólgota y al frech de l' encís puríssim de la seva mirada, sento una esgarrifansa espaventable.

HELIUS

¡Anatema!

Jerusalém, Jerusalém ingrata,
Poble malvat y capritxós alhora,
Que contre Qui ab llorers avuy honora,
Demá son odi y son furor esclata.
Y pera aquella gent cruel, insensata,
Solsment amor la Víctima atresora;
Tant, que en la Creu morent lo perdó implora
Pera 'ls infames que ab llur sanch rescata.
Mes aquells que ab torments esgarrifosos
Donaren a Jesús Martiri horrible,
Fins a llevarli sens pietat la vida,
Eran superbs jueus pel Crist confosos;
Mentres are, ¡oh perfidia inconcebible!
Es el poble Cristiá el poble Deicida.

ENRIQUETA PALER

Cultes religiosos

Iglesia Parroquial

DIJOUS SANT

A les deu del matí, solempne Ofici, cantat, ab acompanyament d'orga, y sermó que fará el predicador quaresmal; Comunió general y professó per l' interior del temple.

A les dotze, colocació del Santíssim al Monument; cant de Verpres y Mandato; y cerimonia de despullar dels seus ornaments als altars y buydar les piques de l' aygua beneyta que continguin.

A les cinch de la tarda cant de Oficis, Maitines y Laudes, y lamentacions y benedictus a veus y armonium, predicantse seguidament el sermó del Mandato.

A les nou, per la porta de Santa Caterina, surtirá la professó general, a la que hi concorrerán els passos o misteris, recorrent els següents carrers:

Fonollar, Sant Joan, Devallada, Barcelona, Aygua, Major, Capdélavila, Sant Bartomeu, Sant Gaudenci, Sant Francisco, Parelladas, Bonayre, Ribera, Sant Pere, Parelladas, Sant Pau, Ribera, Carreta, Major, Tacó, Ribera, Nou, Major, Plassa de la Constitució y entrada al Temple per la porta principal.

DIVENDRES

A les sis es predicará el sermó de Passió. A les deu comenzará l' ofici de Pressantificat. cantantse solemnement la Passió del Evangelista Sant Joan, ab adoració de la Vera-Creu, cant de vituperis y professó per l' interior del temple.

A les cinch de la tarda Vía-Cruxis y sermó a càrrech del predicador quaresmal.

A les nou del vespre surtirá la professó anomenada dels Dolors, que recorrerá el meteix curs que la del día anterior; y de retorn al temple, el «Misteri de la Mare de Deu» a la casa núm. 15 del carrer Major; domicili de D.ª Emilia Vives Camps, administradora que, junt ab D.ª María Clará Briansó, ès pera 1912-13 de la Real Arxiconfraría dels Dolors.

DISSAPTE

A les set del matí es comensarán les funcions propies de la diada, ab la benedicció del foch nou, fonts baptismals. y ciri pasqual; comensantse a dos quarts de nou l'Ofici de Gloria.

DIUMENGE

A les deu matí, ab assistencia del Ilm. Ajuntament, Ofici solemne y sermó.

A les cinch de la tarda, rès del Sant Rosari y a continuació cant de vespres.

Hospital de Sant Joan Baptista

DIJOUS SANT: A les vuyt del matí ofici solempne y comunió, y vetlla mentres el Santíssim es trobi exposat al Monument.

DIVENDRES: A les vuyt ofici soleme.

Capella RR. MM. Concepcionistes

DIJOUS: Ofici y comunió a les set; y vetlla al Santíssim en el monument.

DIVENDRES: Ofici a la meteixa hora.

Capella RR. MM. Mercedaries

DIJOUS: A dos quarts de nou oficis divins; y vetlla durant la exposició del Santíssim Sagrament en el monument.

DIVENDRES: A dos quarts de nou oficis.

DISSAPTE: A dos quarts de sis es resará el Sant Rosari, acabant ab el «Regina cœli» cantat.

Els passos de la Passió

Els passos o misteris que han de figurar en la solempne professó del Dijous Sant, es troven exposats en els següents punts:

La Vera-Creu, en la Capella del Sant Sagrament de la Iglesia Parroquial.

Jesús fent Oració al Hort, a casa donya Nimfa Forment, Vda. de Rafols: Sant Sebastiá, 20.

Jesús és agafat, a casa donya Vinyet Rosés: Planas; Bonayre, 36.

¡Ecce-Homo!, a casa D. Gaetá Bori Benaprés: Ribera, 35.

Jesús portant la creu, a casa D. Rafel Termes Capdet: Parelladas, 48.

Devallament de la Creu, a casa D. Joseph Tutusaus Torres: Tacó, 15.

Sant Sepulcre, a casa donya Josefa Ferret Argilagós: Aygua, 22.

La Mare de Deu dels Dolors, a casa donya Josefa Sabaté, Vda. de Gándera: Sant Joseph, 5.

La Soletat de la Verge, a casa donya Antonia Brunet, Vda. de Robert: P. Marqués de Montroig, 3.

***

Com ja pot notarse, deixen de surtir els misteris que figuren **L' assotament de Jesús** y **Jesús coronat d' espines.**

IMPREMPTA
JACINTO SANTACANA
SITGES

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

Imprempta y Llibrería Santacana

SITGES — 9, Carrer de Parellades, 9 — SITGES

Llista de les Noveles, repartides per entregues setmanals, a les que s' admeten suscripcions en aquesta Llibrería:

H. Giner de los Rios
Historia crítica abreviada de Literatura Nacional Extranjera antigua y moderna
Principios de Moral Uuniversal.

Antonio Contreras
Heroina de Amor (La Tosca)
Reina y Mendiga (Santa Isabel, Reina de Hungría).
Limosna de Amor.
Juana de Arco, la Donzella de Orleans.
Genoveva de Brabante.
Los Dramas del Infortunio ó la Piedad de una Mártir.
Los Goces de la familia.
Los Hijos del Trabajo ó el Corazón de un Obrero.
Los Enemigos del Pueblo ó los Amores de una Obrera.
La Sangre de los Pobres.
La Flor de los Amores, Historia de un Alma.
El Poder de los Humildes.
Senda de Espinas.
Los Negociantes de la Virtud.
Los Ladrones del Gran Mundo.

Luis de Val
¡Martirio! ó la Redención de una Madre!
Cadenas del Pan ó la Hija del Obrero.
¡Los Huérfanos!
Los Angeles del Hogar (Un libro para las Madres).
Celos de Esposa.
El Llanto de los Pobres.
¡Maldita!
El Hijo de la Obrera.
Los Hijos Desgraciados.
La Hija del Destino.
La Miseria del Hogar.
El Calvario del Obrero.
Los Hijos de la Fábrica.
¡Pobres Madres!
Los Mártires del Adulterio
Los Obreros de la Muerte.

Francisco J. Esteban Aguilera
El Castillo Maldito ó los Misterios de una secta.

Alvaro Carrillo
Carlos de España (Inquisición militar).

Florencio Castellano
La Cruz de la Amargura ó la Mártir de su honra
La Vengadora de Amor ó la Víctima del deber.

J. Castellanos y Velasco
Secretos de la honra (Memorias de un hombre enterrado vivo).

Raimundo Pomés
El General No importa ó los Amores de una Inglesa.

A. Julio Barrili
El Retrato del Diablo.

A. Conan Doyle
La Novela de un Médico.
El Misterio de Cloomber:
Un Drama bajo Napoleón I
Nuestra Señora de la Muerte.
Lances Extraordinarios.
Las hazañas del coronel Gerard.

Silvio Pellico
Mis Prisiones, memorias de S. Pellico.

I. Valenti Vivó
Criminales Lujuriosos y Agresividad Psicosexual.

Johannes Bresler
El Tratamiento de la Sífilis por el «606».

H. Guilleminot
Electricidad Médica (laureada en concurso internacional por la Academia de Medicina de París)

J. Guisez
La Práctica Oto-Rino-Laringológica.

Francisco A. Risquez y V. M. Ovalles
Farmacopea Venezolana.

Doctor L. Leistikow
Terapéutica enfermedades de la piel.

Doctor Ferrer Piera
Semiología práctica pleuropulmonar cardiaca y vascular.
Fernando Poo y sus dependencias.

Doctor Luigi Luciani
Fisiología Humana.

Doctor Ramón Pellico
Manual Veterinario homeopático del Ganadero.

S. Valenti Camp
Vicisitudes y anhelos pueblo español.
Las Sectas y Sociedades secretas á través de la Historia.

Lino Ferriani
Madres desnaturalizadas.

Sebastián Gomila
Vida práctica (temas de educación).
Los fraudes del Amor.

Alice Pestana (Caiel)
Paulina.

Mr. A. Thiers
Historia de la Revolución Francesa.

Xavier de Montepin
Simona y María ó la mujer detective.

Asensio
Juan José.

Bravo y Tudela
María Magdalena.
Teresa de Jesús.
El Nazareno.
Moisés.

Castellanos
La Venganza de un Proscripto.
La Hija del Verdugo.
El Hijo de la Noche.
Roberto el Pirata.
El Favorito de la Reina.
Los Maldicientes.
El Destripador de Mujeres.
La Ciega del Manzanares.

Conde de Salazar
El Mendigo de Madrid.
La Honradez de un Ladrón.
El Infierno de un Angel.
La Gloria del Cendenado.
Palillos y Orejitas.
La Cruz del Redentor.
El Sagrado Corazón.
El Camino del Calvario.
La Maldición del Muerto.
Las Heroinas Españolas.
Los Mártires Españoles.
Hambre y Deshonra.
Páginas de Gloria.
La Hermanita de los Pobres.
Los Héroes Españoles, del Siglo XIX.

Cubas
Matilde la Botonera.

Flores
Fe, Esperanza y Caridad.

Farnés
La Bomba de Dinamita.

Guerrita
La Tauromaquia.

Ladevesse
Los Misterios de Madrid.

López Bago
Los Asesinos.

Martinez Barrionuevo
Los Crímenes del Vicio.

Moreno de la Tejera
Crimen y Castigo.

Mora
Los Templarios.
Florinda ó la Cava.

Obispo de Sión
El Cristianismo y sus Héroes.

Ortega y Frias
Las Islas Maravillosas.
La Justicia de Dios.
El Rey de los Bandidos.

Tárrago y Mateos
El Secreto de una Tumba.
El Nido de los Duendes.
El Monje de la Montaña.
El Reloj de la Muerte.

Inmens assurtit en Devocionaris, Recordatoris, Estampes y altres objectes propis pera la **PRIMERA COMUNIÓ**

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis